

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 493/2011

af 5. april 2011

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra c), og artikel 74,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 ⁽²⁾ fastlægger en forpligtelse til at indføre visse former for samarbejde mellem medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer, målsætningerne for et sådant samarbejde, disse forbindelsesofficerers opgaver og relevante kvalifikationer samt deres ansvar over for værtslandet og udsendelsesmedlemsstaten.
- (2) Ved Rådets beslutning 2005/267/EF ⁽³⁾ oprettedes der et sikkert, webbaseret informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder til udveksling af oplysninger om ulovlig migration, ulovlig indrejse og indvandring samt tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold. Efter denne beslutning skal elementerne vedrørende udveksling af oplysninger omfatte indvandringsforbindelsesofficerernes netværk.
- (3) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 ⁽⁴⁾ oprettedes Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex). Frontex har til opgave at udarbejde både generelle og specifikke risikoanalyser, der forelægges for Rådet og Kommissionen.
- (4) Indvandringsforbindelsesofficererne skal indsamle oplysninger om ulovlig indvandring til brug på operationelt og/eller strategisk plan. Sådanne oplysninger kunne udgøre væsentlige bidrag til Frontex-aktiviteter vedrørende risikoanalyser, og der bør med henblik herpå etableres et tættere samarbejde mellem forskellige indvandringsforbindelsesofficerers netværk og Frontex.
- (5) Alle medlemsstater bør, når det findes hensigtsmæssigt, kunne tage initiativ til møder mellem de indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til et bestemt tredjeland eller en bestemt region, med henblik på at forbedre deres indbyrdes samarbejde. Repræsentanter for Kommissionen og Frontex bør deltage i disse møder. Det bør være muligt at invitere andre organer og myndigheder, som f.eks. Det Europæiske Asylstøttekontor og De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge.
- (6) Ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF ⁽⁵⁾ er Fonden for De Ydre Grænser for perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013 blevet oprettet som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og anvendelsen af solidaritetsprincippet mellem medlemsstaterne. De ressourcer, der er til rådighed i Fonden for de Ydre Grænser, bør kunne anvendes til at øge de aktiviteter, der organiseres af medlemsstaternes konsulære og øvrige tjenester i tredjelande og til at yde støtte til styrkelse af den operationelle kapacitet i forskellige indvandringsforbindelsesofficerers netværk og derved fremme et mere effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne via disse netværk.
- (7) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør regelmæssigt underrettes om aktiviteterne i indvandringsforbindelsesofficerernes netværk i specifikke lande og/eller regioner af særlig interesse for Unionen samt om situationen i de pågældende lande og/eller regioner, for så vidt angår emner i relation til ulovlig indvandring. Udvælgelsen af de specifikke lande og/eller regioner af særlig interesse for Unionen bør foretages på grundlag af objektive migrationsindikatorer såsom statistikker over ulovlig indvandring og risikoanalyser samt anden relevant oplysning eller rapporter udarbejdet af Frontex og Det Europæiske Asylstøttekontor og bør tage hensyn til Unionens generelle politik for eksterne forbindelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.12.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.3.2011.

⁽²⁾ EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 83 af 1.4.2005, s. 48.

⁽⁴⁾ EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 144 af 6.6.2007, s. 22.

- (8) Forordning (EF) nr. 377/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) Målet med denne forordning, nemlig at tilpasse de nugældende EU-bestemmelser om oprettelse af indvandringsforbindelsesofficerers netværk og disses funktion, så der kan tages hensyn til ændringer i EU-retten og til de praktiske erfaringer, der er opnået på dette område, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (10) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og som er afspejlet i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, i overensstemmelse med artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.
- (11) Det Forenede Kongerige deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokollen om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽¹⁾.
- (12) Irland deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokollen om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽²⁾.
- (13) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (14) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og E, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁴⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.
- (15) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og E, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁶⁾.
- (16) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen undertegnet mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og E i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/261/EF ⁽⁷⁾ —

⁽¹⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer

I forordning (EF) nr. 377/2004 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 ændres således:

a) I stk. 1 udgår andet punktum.

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. De i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger stilles til rådighed på det sikre webbaserede informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder, der oprettedes ved Rådets beslutning 2005/267/EF (*) (»ICONet«), under den sektion der er afsat til indvandringsforbindelsesofficerernes netværk. Kommissionen videregiver også disse oplysninger til Rådet.

(*) EUT L 83 af 1.4.2005, s. 48.«

2) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 1, andet led, erstattes af følgende:

— udveksle oplysninger og praktiske erfaringer, navnlig på møder og via ICONet

— udveksle oplysninger efter behov om erfaringer med asylansørgeres adgang til beskyttelse«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Repræsentanter for Kommissionen og for Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex), der er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 (*) kan deltage i de møder, der tilrettelægges inden for netværket af indvandringsforbindelsesofficerer, idet der dog også kan holdes møder uden deltagelse af disse repræsentanter, hvis det er påkrævet af operationelle hensyn. Andre organer og myndigheder kan også indbydes, hvis det er hensigtsmæssigt.

(*) EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, tager initiativet til at holde sådanne møder. Hvis denne medlemsstat ikke er repræsenteret i det pågældende land eller den pågældende region, er det den medlemsstat, der midlertidigt varetager formandskabet, der tager initiativet til at holde mødet. Sådanne møder kan også holdes på initiativ af andre medlemsstater.«

3) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, eller, hvis denne medlemsstat ikke er repræsenteret i det pågældende land eller den pågældende region, den medlemsstat, der midlertidigt varetager formandskabet, udarbejder ved udgangen af hvert halvår en rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om aktiviteterne i indvandringsforbindelsesofficerernes netværk i specifikke lande og/eller regioner af særlig interesse for Unionen, samt om situationen i de pågældende lande og/eller regioner, for så vidt angår emner i relation til ulovlig indvandring, under hensyntagen til alle relevante aspekter, herunder menneskerettigheder. Udvælgelsen af de specifikke lande og/eller regioner af særlig interesse for Unionen foretages efter drøftelser med medlemsstaterne og Kommissionen på grundlag af objektive migrationsindikatorer, såsom statistikker over ulovlig indvandring, risikoanalyser og andre relevante oplysninger eller rapporter udarbejdet af Frontex og Det Europæiske Asylstøttekontor, og der tages hensyn til Unionens generelle politik for eksterne forbindelser.

2. Medlemsstaternes rapporter i stk. 1 udarbejdes efter den model, der er fastlagt ved Kommissionens beslutning 2005/687/EF af 29. september 2005 om formatet for rapporterne om aktiviteterne i indvandringsforbindelsesofficerernes netværk og om situationen i værtslandet, for så vidt angår emner i relation til illegal indvandring (*) og skal indeholde angivelse af de relevante udvælgelseskriterier.

3. Kommissionen forelægger årligt på grundlag af medlemsstaternes rapporter i stk. 1, og om fornødent under hensyntagen til menneskerettighedsaspekter, Europa-Parlamentet og Rådet en faktuel oversigt over og efter behov henstillinger om udviklingen med hensyn til indvandringsforbindelsesofficerernes netværk.

(*) EUT L 264 af 8.10.2005, s. 8.«

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 5. april 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

GYŐRI E.

Formand
